

РЕШЕНИЕ

№ 13045

гр. София, 26.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 24.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **6822** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.459 от Изборния кодекс, вр. чл.42, ал.5 ЗМСМА. Делото е образувано на основание изпратена от ОИК - Столична община, постъпила там на 11.07.2024 г. жалба от Г. Т. К. от [населено място] срещу Решение №1148-МИ/10.07.2024 г. на ОИК - Столична община, с което на основание чл.42, ал.1, т.5, вр. чл.42, ал.1, т.9 и на основание чл.42, ал.3, изр. последно ЗМСМА, вр. чл.41, ал.1 и ал.3 ЗМСМА са прекратени предсрочно пълномощията му като кмет на район „О.“ – Столична община, издигнат от МК „Продължаваме промяната – Демократична България (Спаси С.) поради установено нарушение на посочените разпоредби и е анулирано издаденото му удостоверение. Твърди се, че оспореното решение е незаконосъобразно, неправилно, необосновани и постановено в нарушение на процесуалния и материалния закон. Изложени са доводи за допуснати нарушения на чл.34 и чл.35 АПК, доколкото на оспорващия не е била предоставена възможност да се запознае с документите по административната преписка, което го е лишило от възможност да представи становище, както и да направи писмени искания и възражения по реда на чл.34, ал.3 АПК. Счита, че това нарушение е съществено, тъй като е ограничило участието му в процеса и възможността да упражни правото си на защита. Освен това направеното от него доказателствено искане за установяване дали дружествата, в които участва имат дейност, не е разгледано. Счита, че това нарушение е съществено, тъй като ако не беше допуснато би довело до друг резултат, доколкото

би било установено, че дружествата, в които е съдружник, не са осъществявали търговска дейност след встъпването му в длъжност. Тези нарушения са довели и до нарушение на чл.35 АПК, доколкото преди издаване на акта не са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за случая, тъй като ОИК не е установила извършването на търговска дейност от негова страна. Отделно от това твърди, че от съдържанието на административния акт не може да се установи, че решението е прието при необходимия кворум и мнозинство, съобразно чл.85, ал.3 и ал.4 ИК. Не е ясно и дали е спазено изискването на чл.85, ал.7 ИК. В жалбата е изложено също, че оспореното решение не е издадено в установената форма, тъй като не съдържа задължителни реквизити по чл.59, ал.2 АПК – не са посочени ясно и подробно всички доказателства, които ОИК е приела. В жалбата са наведени подробни доводи и за нарушение на материалния закон с твърдение, че констатираното от органа притежаване на дружествени дялове не обуславя несъвместимост с изискванията на чл.41, ал.1 ЗМСМА, респективно, не налага отправяне на уведомление по ал.3 на същата разпоредба. Счита, че законът не забранява на кметовете да притежават дружествени дялове в капиталови дружества, каквото е дружеството с ограничена отговорност, тъй като притежаването на дружествени дялове и членственото правоотношение в търговско дружество не са равнозначни на извършване на търговска дейност. Също така и в разпоредбата на чл.41, ал.1 ЗМСМА никъде не е предвидено изрочно, че съдружието в търговско дружество представлява обстоятелство, което да е несъвместимо с изборната длъжност. Следователно не е налице възприетото от административния орган основание за предсрочно прекратяване на правомощията му като районен кмет. След като не е налице хипотезата на чл.41, ал.1 ЗМСМА, то за него не е възникнало задължението по чл.41, ал.3 ЗМСМА. Изложени са доводи и за нарушение целта на закона. По тези съображения, поддържани в съдебно заседание от процесуалните представителни на оспорващия адв. М. П. и адв. А. С., допълнени и доразвити в приложени писмени бележки, се иска отмяна на оспорения акт.

Общинска избирателна комисия – Столична община, чрез Председателя си П. В., счита жалбата за неоснователна. Излага доводи, че фактическите основания, изложени в акта, са установени безспорно и съществуват в правния мир, с което се изпълняват изискванията на закона за издаването му. Твърди, че наличието на съдружие в търговско дружество, каквото безспорно е установено в случая, е достатъчно основание да изпълни състава на чл.41, ал.1 ЗМСМА. Доказателственото искане, направено от оспорващия в хода на проведеното административно производство, е разгледано и посочено в мотивите на решението. ОИК е установила правнорелевантните факти за случая и се е произнесла в кръга на своите правомощия мотивирано, обосновани и съобразно материалния закон. Счита, че е без правно значение дали лицето, избрано за кмет, фактически е осъществявало търговска дейност и дали е получавало възнаграждение за участието си в контролни органи, тъй като въведената с нормата на чл.41, ал.1 и ал.3 ЗМСМА забрана е формална. Смисълът на императивното ограничение в тази норма е да се предотврати всякаква потенциална възможност за възникване на конфликт на интереси при изпълнение на длъжността кмет. По тези съображения моли жалбата да бъде отхвърлена.

По делото са събрани писмени доказателства.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено

следното:

Не е спорно между страните, а това се установява и от публично известните данни, че на произведените през 2003 г. местни избори Г. Т. К. е избран за кмет на Район „О.“ – Столична община, като изборът му е обявен с Решение №1097-МИ от 06.11.2023 г. на ОИК - Столична община и е встъпил в длъжност на 13.11.2023 г.

Видно от приложените към административната преписка доказателства, процесното административно производство е образувано по постъпил на 29.02.2024 г. сигнал в ОИК – Столична община с искане да се извърши проверка дали са удовлетворени изискванията на чл.41, ал.1 и ал.4 ЗМСМА от Г. К., кмет на Район „О.“ – СО, след изтичане на едномесечния срок от полагане на клетва по реда на чл.32, ал.1 ЗМСМА. В сигнала са посочени 4 дружества, в които лицето е участвало и извадки от ТРРЮЛНЦ за актуалното им състояние към 25.02.2024 г.

Постъпилият сигнал е разгледан на проведено на 21.03.2024 г. заседание на ОИК, видно от приложения Протокол №39 от същата дата, като по т.3 от дневния ред е взето решение №1142-МИ/21.03.2024 г. да се изиска официална информация относно посочените в сигнала търговски дружества относно евентуално участие /минало и настоящо/ и в какви форми е същото на Г. Т. К., включително да се представят обявените дружествени договори, както и информация има ли подадено от това лице уведомление по чл.41, ал.3 ЗМСМА в периода от 13.11.2023 г. до 13.12.2023 г.

На 17.04.2024 г. от Изпълнителния директор на Агенция по вписванията е постъпило писмо-отговор, в което е посочено, че след извършена справка в информационната система на търговския регистър по име и ЕГН към дата 02.04.2024 г. е установено, че лицето Г. Т. К. има участие в посочените дружества както следва: същият не е съдружник в „Е КАР БГ“ ООД и в „МИЙТ ПОЙНТ“ ЕООД и е съдружник в „АДВЪРТАЙЗИНГ ФАКТОРИ ГРУП“ ООД и в „МЕДИАМИКС ГРУП“ ООД.

На 12.04.2024 г. от Председателя на СОС е постъпило писмо, в което е посочено, че Г. Т. К. не е подавал уведомление по реда на чл.41, ал.3 ЗМСМА в периода от 13.11.2023 г. до 13.12.2023 г. в качеството му на кмет на Район „О.“ – СО.

На 13.06.2024 г. до Председателя на ОИК – Столична община е изготвена Докладна записка от член на ОИК, отразяваща резултатите от вътрешнослужебна проверка на твърдения и документи по повод подадения сигнал за несъвместимост на Кмета на Район „О.“ – СО, с приложения към същата актуални състояния на дружествата „Е КАР БГ“ ХООД, „МИЙТ ПОЙНТ“ ЕООД и „АДВЪРТАЙЗИНГ ФАКТОРИ ГРУП“ ООД и „МЕДИАМИКС ГРУП“ ООД, актуални дружествени договори на същите и договор за покупко-продажба на дружествени дялове от „МИЙТ ПОЙНТ“ ЕООД от 09.10.2023 г., по силата на който Г. К. е прехвърлил дружествените си дялове от това дружество. Към преписката са налични и Декларации по чл.38, ал.9, т.2 от Закона за счетоводството, подадени от управителите на „МЕДИАМИКС ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ООД и на „МЕДИАМИКС ГРУП“ ООД, с които е декларирано, че тези дружества не са осъществявали дейност през 2019 г.

С писмо от 14.06.2024 г. до Г. К., в качеството му на кмет на Район „О.“ – СО, е отправено уведомление по чл.42, ал.3 ЗМСМА, с което е уведомен за постъпилия сигнал и възможността да направи писмени възражения пред комисията в тридневен срок от уведомяването му. Видно от данните към преписката, писмото е изпратено на електронната поща на лицето на 28.06.2024 г. На 08.07.2024 г. по електронен път е изпратено възражение, в което са развити доводи, че несъвместимост с изискванията

на чл.41, ал.1 и ал.4 ЗМСМА в случая не е налице, поради което е поискано производството да бъде прекратено. Посочено е, че не е запознат с материалите по преписката, като е поискал да му бъде осигурен достъп до същото, да му бъдат предоставени копия от същите и да му бъде дадена възможност да вземе становище и при необходимост – да ангажира съответни доказателства. Липсват данни за произнасяне по това искане. С изпратено на 10.07.2024 г. по електронната поща на ответника писмо Г. К. е направил доказателствено искане да бъде изискана справка от НАП дали дружествата, в които е съдружник, са извършвали и декларирали търговска дейност.

На 10.07.2024 г. е проведено заседание на ОИК – Столична община, на което по т.1 от дневния ред е разгледан сигналът за несъвместимост относно Кмета на Район „О.“ – СО. След проведено обсъждане е прието оспореното в настоящото производство решение. От присъствалите 38 членове на ОИК, „за“ са гласували 28, а „против“ -10. Към решението е приложено особено мнение на един от членовете на ОИК Б. Т., гласувал „против“ приемането му. Видно от мотивите, изрично произнасяне по направеното доказателствено искане не е налице, като в тази връзка е прието, че е без правно значение дали действително е осъществявана или не търговска дейност. Комисията е приела за установено, че Г. К. е притежавал дружествени дялове, като е бил съдружник в дружествата „АДВЪРТАЙЗИНГ ФАКТОРИ ГРУП“ ООД и „МЕДИАМИКС ГРУП“ ООД, както към датата на встъпване в длъжност, така и към датата на приемане на процесното решение, като реално с това е нарушил императивната разпоредба на чл.41, ал.1 ЗМСМА, без да е посочена конкретната хипотеза. Посочено е, че несъвместимостта произтича от продължилото притежаване на дружествени дялове в двете дружества. Установено е и нарушение на чл.41, ал.3 ЗМСМА, доколкото лицето не е подало дължимите по тази разпоредба уведомления.

От събраните в хода на съдебното производство по искане на оспорващия доказателства се установява следното: Г. Т. К. е подал декларация по чл.49, ал.1, т.2 от ЗПК до КПК, в която е декларирал участието си в търговски дружества, включително процесните.

От постъпилата информация от ТД на НАП – С., офис „О.“ се установява, че по отношение на дружеството „МЕДИАМИКС ГРУП“ ООД липсват данни за подадена ГДД по чл.92 ЗКПО за данъчната 2023 г. По отношение на дружеството „АДВЪРТАЙЗИНГ ФАКТОРИ ГРУП“ ООД има данни за подадена ГДД по чл.92 ЗКПО за данъчната 2023 г., съгласно която дружеството е извършвало дейност. В писмото е посочено, че за 2024 г. не е налична информация, тъй като ГДД за същата следва да се подадат до 30.06.2025 г. В тази връзка от представените от оспорващия доказателства – уведомления за приемане на данни от Справката-декларация за ДДС, дневника за покупки и дневника за продажби за периода от м. ноември 2023 г. до м. юни 2024 г., се установява, че в този период дружеството не е осъществявало търговска дейност.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е депозирана в законоустановения в чл.459, ал.1 ИК 7-дневен срок. Процесното решение на ОИК-Столична община е прието на 10.07.2024 г., а жалбата против него е подадена на 11.07.2024 г. За жалбоподателя, като адресат на неблагоприятен за него акт е налице правен интерес от обжалването. Предвид това жалбата е процесуално ДОПУСТИМА. Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че същата е и ОСНОВАТЕЛНА.

С оспореното в настоящото производство решение са прекратени предсрочно пълномощията на кмет на район. Хипотезите, в които същите се прекратяват предсрочно са уредени в чл.42, ал.1 ЗМСМА. В настоящия случай е прието, че са налице предпоставките по т.5 и т.9 от същата разпоредба - при неизпълнение на задължението по чл.41, ал.3 и при нарушаване на забраните по чл.41, ал.1 ЗМСМА. С оглед основанията за прекратяване законодателят е предвидил и различни процесуални правила за това. В хипотезите на т.5 предсрочното прекратяване се осъществява по реда, предвиден в ал.3, а при несъвместимост, в които попада и т.9, предсрочното прекратяване се осъществява по реда, предвиден в ал.4 на чл.42 ЗМСМА. Доколкото двете хипотези попадат в различен процесуален ред, съдът намира, че при приемане на решението следва да са спазени изискванията както на ал.3, така и на ал. 4 ЗМСМА. Предвид това правилно в случая ответната ОИК е приела изрично решение, с което се е произнесла относно прекратяване пълномощията на жалбоподателя.

Съдът счита, че същото е прието от компетентен орган, съответната ОИК. Решението е прието на законно проведено заседание на ОИК, при необходимия кворум и мнозинство, съобразно изискванията на чл.85 ИК. ОИК – Столична община се състои от 44 членове, назначени с Решение на ЦИК №2180-МИ от 01.09.2023 г., изменяно с последващи решения, посочени в протокола от проведеното заседание и публично достъпни на сайта на ЦИК. При съпоставка на посочените в протокола членове с назначените с тези решения такива, се установи, че на заседанието са присъствали именно назначените от ЦИК членове на ОИК. При присъствие на 38 от тях е налице изискуемия кворум за провеждане на заседанието. Както се каза по-горе „за“ приемане на решението са гласували 28 от членовете на ОИК, при което следва извода, че същото е прието с изискуемото от разпоредбата на чл.85, ал.4 ИК мнозинство. Решението е прието с поименно гласуване, съобразно изискването на чл.85, ал.7 ИК, което е отразено в протокола. Спазена е изискуемата от закона писмена форма, като актът е подписан от председателя и секретаря. Съдът счита, че същото съдържа изискуемите реквизити. От изложените мотиви става ясно на какви доказателства се базират изводите на ответника.

В хода на производството не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да обусловят отмяна на решението на процесуално основание. Установи се, че кметът, по отношение на когото е започнало производството за предсрочно прекратяване на пълномощията му, е изрично уведомен за това, като му е предоставена възможност да депозираща възражения, от която същият се е възползвал. Същият е направил доказателствено искане, което е разгледано на проведеното заседание на комисията, видно от приложения протокол, в който е отразено. Вярно е, че няма изрично произнасяне по същото, но доколкото е прието, че целените да бъдат установени факти са неотнормими към спора, следва извода, че ОИК е приела, че това искане е неотнормимо. Дали това е така и дали с несъбирането на тези доказателства е нарушен чл.35 АПК, е въпрос по материална законосъобразност на оспорения акт. От друга страна това искане е направено за събиране на доказателства, установяващи липса на основание по чл.41, ал.1 ЗМСМА, предвидено като основание за предсрочно прекратяване на пълномощията в т.9 на чл.42, ал.1 ЗМСМА. Както се каза по-горе, в тази хипотеза, съобразно предвидения процесуален ред за разглеждането ѝ в ал.3 на чл.42 ЗМСМА, не е предвидено уведомяване на кмета за започналото производство и предоставянето на възможност за възражения и доказателства.

Предвид това изричното непроизнасяне по направено в тази връзка доказателствено искане съдът намира, че не е съществено процесуално нарушение, самостоятелно основание за отмяна на крайния акт. В същото време това доказателствено искане е направено в хода на съдебното производство и са събрани исканите доказателства, при което правото на защита на лицето не е нарушено. Съдът намира за неоснователен, а и недоказан и доводът, че на жалбоподателя не е предоставена възможност да се запознае с доказателствата по преписката. Не се установи в хода на процеса да му е отказано запознаване. Освен това всички събрани доказателства, доколкото са публични от ТРРЮЛНС и касаят него и дружествата, в които има дялово участие, са му известни, а и същият се е запознал с тях в хода на съдебното производство.

Съдът счита обаче, че решението е прието и в несъответствие с приложимите материалноправни разпоредби, на които се основава.

Материалноправните предпоставки за предсрочно прекратяване на пълномощията на общински съветник са визираны в разпоредбата на чл.41, ал.1 ЗМСМА. В настоящия случай ОИК е приела, че са налице основания по т.5 и т.9 от тази разпоредба. На първо място следва да се посочи, че с оглед разписаното в този текст, те са самостоятелни основания за предсрочно прекратяване на пълномощията на кмета.

В хипотезата на чл.42, ал.1, т.5 ЗМСМА е предвидено, че основание за предсрочно прекратяване на пълномощията е неизпълнение на задължението по чл.41, ал.3 ЗМСМА. В този текст е предвидено, че в едномесечен срок от полагането на клетвата, съответно от приемането на решението на общинския съвет, лице, което при избирането му за кмет заема длъжност или осъществява дейност по ал.1, предприема необходимите действия за прекратяване на дейността и/или за освобождаването му от заеманата длъжност и уведомява писмено за това председателя на общинския съвет и общинската избирателна комисия. При така очертаната законодателна уредба и за да е налице това основание за предсрочно прекратяване на пълномощията на кмета следва същият при избирането му за кмет да е заемал длъжност или осъществявал дейност по ал.1 - търговска дейност по смисъла на Търговския закон, да е бил контролатори, управители или прокуристи в търговски дружества, търговски пълномощник, търговски представител, търговски посредник, синдик, ликвидатор или да участва към този момент в надзорни, управителни и контролни органи на търговски дружества и кооперации, да не е предприел необходимите действия за прекратяване на тази дейност и/или да не е уведомил посочените органи.

В хипотезата на чл.42, ал.1, т.9 ЗМСМА е предвидено предсрочно прекратяване на пълномощията при нарушаване на забраните по чл.41, ал.1 ЗМСМА. Според тази разпоредба кметовете на общини, на райони и на кметства, кметските заместници, заместник-кметовете на общини и на райони и секретарите на общини не могат да извършват търговска дейност по смисъла на Търговския закон, да бъдат контролатори, управители или прокуристи в търговски дружества, търговски пълномощници, търговски представители, търговски посредници, синдици, ликвидатори или да участват в надзорни, управителни и контролни органи на търговски дружества и кооперации за времето на мандата им. Видно е, че тази разпоредба

предвижда две хипотези, в които за кметовете съществува несъвместимост. Първата хипотеза е да не извършват търговска дейност по смисъла на ТЗ. Втората хипотеза е, че не могат да бъдат контролори, управители или прокуристи в търговски дружества, търговски пълномощници, търговски представители, търговски посредници, синдици, ликвидатори или да участват в надзорни, управителни и контролни органи на търговски дружества и кооперации.

Следователно, за да се прецени дали за ОИК са били налице основания за предсрочно прекратяване на пълномощията на оспорващия като кмет на Район „О.“ – СО, на първо място следва да се прецени дали към момента на встъпване в длъжност и след това по време на мандата му е заемал длъжност или осъществявал дейност по ал.1 на чл.41 ЗМСМА, тъй като този факт е относим и към двете основания /по т.5 и по т.9 на чл.42/, на които е издадено процесното решение.

В настоящия случай, както се каза по-горе, не е посочено изрично коя от хипотезите на чл.41, ал.1 ЗМСМА ОИК е приел, че е налице, но мотивите става ясно, че несъвместимостта произтича от продължилото притежаване на дружествени дялове в двете дружества. Безспорно се прие за установено, че оспорващият е съдружник в две дружества с ограничена отговорност. Предвид това следва да бъде извършена преценка дали от притежаването на дружествени дялове в дружество с ограничена отговорност следва извода, че лицето извършват търговска дейност по смисъла на Търговския закон, съобразно предвиденото в чл.41, ал.1 ЗМСМА.

Понятието „търговска дейност“ не е изрично регламентирано в закона. В чл. 1, ал. 1 от ТЗ е уредено понятието „търговец“. Търговец по смисъла на този закон е всяко физическо или юридическо лице, което по занятие извършва някоя от сделките, посочени в т.1 до т.15. Следователно, дейността на търговеца, като субект на търговското право, се изразява в извършване на търговски сделки, посочени в закона. Също така следва да се посочи, че търговска дейност може да се извършва и от лице, без същото да има правно-организационна форма по ТЗ, но в тези случаи същото следва да извършва по занятие и с цел печалба чрез извършване на сделки по т.1 – т.15 ТЗ. В случая не се твърди и не се установява оспорващият като физическо лице да е търговец или да осъществява в това му качество търговска дейност. Дружествата, в които притежава дружествени дялове, са ООД. ООД е капиталово дружество, ЮЛ и като такава е търговец по смисъла на закона. Оспорващият, като съдружник в ООД, съгласно чл. 123 от ТЗ, има право да участва в управлението на дружеството, в разпределението на печалбата, да бъде осведомяван за хода на дружествените дела, да преглежда книгата на дружеството и право на ликвидационен дял. Съдружникът е длъжен да изплати или внесе дяловата си вноска, да участва в управлението на дружеството, да оказва съдействие за осъществяване на неговата дейност, както и да изпълнява решенията на общото събрание. Видно от посочените права и задължения, съдружникът не извършва търговски сделки по занятие така, както сочи разпоредбата на чл. 1 от ТЗ и следователно не може да бъде определен като търговец. От анализа на разпоредбите на ТЗ, се установява, че търговска дейност може да се извършва само от търговец, не и от съдружника в търговското дружество.

Търговските дружества се определят от закона като търговци, но от това не следва извода, че техните съдружници, са търговци. Те имат в дружеството собственост върху дяловете и изброените членствени права и задължения. Предвид това съдът приема, че притежаването на дружествени дялове в ООД не води до извода, че съдружникът упражнява търговска дейност. В разпоредбата на чл.41, ал.1 ЗМСМА също така изрично не е предвидено, че самото съдружие в ООД представлява обстоятелство, което да е несъвместимо с изборната длъжност. Нормата е забранителна и не може да се тълкува разширително, което разбиране по отношение разпоредбите на ИК е развито и в практиката на КС. Съдът намира също, че общото събрание на ООД не е нито управителен, нито контролен орган на дружеството по смисъла на чл.41, ал.1 ЗМСМА. Съгласно чл.135 ТЗ Общото събрание е орган на ООД, но предвид компетентността му, очертана в чл.137 ТЗ, не може да се изведе извод, че същото е управителен или контролен орган. Управителен орган на ООД е управителя, до който извод се стига от разпоредбата на чл.141 ТЗ – управление на дружеството. В ал.1 изрично е посочено, че управителят организира и ръководи дейността на дружеството съобразно закона и решенията на общото събрание.

По изложените съображения съдът приема, че изводите на ответника, че по отношение на оспорвания са били налице предпоставки за предсрочно прекратяване на пълномощията му по смисъла на чл.41, ал.1 ЗМСМА са неправилни, доколкото се установи, че същият не упражнява търговска дейност и не заема длъжност от изброените в тази разпоредба.

Дори да се приеме, че при притежаването на дружествени дялове в ООД е налице търговска дейност по смисъла на ТЗ, то за да е налице хипотезата на чл.41, ал.1 ЗМСМА, следва да е установено, че тази търговска дейност се извършва. За да се приеме, че се извършва такава, следва да е установено активно действие на дружеството или съдружника за участието му в търговския оборот с цел придобиване на блага. В настоящия случай това не е установено нито в хода на административното производство, нито в съдебното. Напротив, от събраните в хода на процеса доказателства се установи, че „МЕДИАМИКС ГРУП“ ООД не извършва търговска дейност от 2019 г., а „АДВЪРТАЙЗИНГ ФАКТОРИ ГРУП“ ООД няма декларирана дейност от встъпване в длъжност на оспорвания до м. юни 2024 г. Съдът намира, че с представените от оспорвания доказателства това е установено и възраженията на ответника в противен смисъл са неоснователни. Това е така, тъй като от една страна декларацията по чл.38, ал.9, т.2 от ЗСч, като е предвидено, се подава еднократно, а не за всяка година, а от друга – доколкото се касае за установяване на отрицателен факт, в тежест на ответника е да установи, че търговска дейност е извършвана. Доказателства в този смисъл и по отношение на двете дружества не са представени от него. Предвид това и доколкото ответникът, в чиято тежест е, не е установил реално извършване на търговска дейност от Кмета на Район „О.“ или от дружествата, в които същият притежава дружествени дялове през време на мандата, то съдът приема за недоказана предпоставката по чл.41, ал.1 ЗМСМА.

След като не е налице нито една от предпоставките на чл.41, ал.1 ЗМСМА, за

кмета не е възникнало и задължение да предприема действия по прекратяване на дейността, както и да подава уведомления за това до посочените в закона органи. Следователно не е осъществен състава на чл.42, ал.1, т.5 ЗМСМА за предсрочно прекратяване на пълномощията му. Липсата на предпоставките по чл.41, ал.1 ЗМСМА обуславя и липса на основание по чл.42, ал.1, т.9 ЗМСМА за предсрочно прекратяване на пълномощията. Косвен извод, че не е налице несъвместимост може да се изведе и от факта, че по подадената от оспорващия декларация чл.49, ал.1, т.2 от ЗПК КПК не е установила несъвместимост. Като е приел противното, ответникът е приел решението си в противоречие с материалния закон.

Анулирането на издаденото удостоверение е последица от прекратяване на пълномощията. След като се прие, че същите не е следвало да бъдат прекратени, незаконосъобразно е решението и в частта, в която удостоверението е анулирано.

Предвид изложеното съдът намира, че оспореното решение на ОИК като незаконосъобразно следва да бъде отменено.

Водим от гореизложеното и на основание чл.459 ал.10 от Изборния кодекс Административен съд – София-град, II отд., 52-ри състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение №1148-МИ/10.07.2024 г. на ОИК - Столична община, с което на основание чл.42, ал.1, т.5, вр. чл.42, ал.1, т.9 и на основание чл.42, ал.3, изр. последно ЗМСМА, вр. чл.41, ал.1 и ал.3 ЗМСМА са прекратени предсрочно пълномощията на Г. Т. К. от [населено място] като кмет на Район „О.“ – Столична община, издигнат от МК „Продължаваме промяната – Демократична България (Спаси С.) и е анулирано издаденото му удостоверение.

Решението може да бъде оспорено с касационна жалба чрез Административен съд – София-град до Върховен административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

На основание чл.138, ал.3 АПК на страните да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: